

نام خداوند رحمتگر مهربان

هنر زن بودن دکتر غفرانی

جلسه بیست و پنج ۱۳۹۴/۰۳/۰۳

مورد ۱۲

سوره بقره آیه ۲۲۹

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمُ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَحِبَّ أَحَدُكُمَا الْآخَرَ فَإِنْ حِبَّ أَحَدُكُمَا الْآخَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۲۲۹)

طلاق [رجعی که برای شوهر در آن حق رجوع و بازگشت به همسر است] دوبار است. [شوهر در هر مرتبه از رجوع] باید [همسرش را] به طور شایسته و متعارف نگه دارد، یا [با ترك رجوع، او را] به نیکی و خوشی رها کند. و برای شما حلال نیست از آنچه [به عنوان مهریه] به آنان پرداخته‌اید چیزی را بازستانید، مگر آنکه هر دو بترسند که حدود و مقررات خدا را [در روش همسراری] برپا ندارند. پس شما [حاکمان شرع] اگر بترسید که آن دو نفر حدود خدا را برپا ندارند در آنچه زن برای رهایی خود [عوض طلاق] فدیة پردازد، گناهی بر آنان نیست. اینها حدود خداست؛ پس از آنها تجاوز نکنید و کسانی که از حدود خدا تجاوز کنند، آنان بی‌تردید ستمکارند. (۲۲۹)

استنباط اول

از منظر خداوند هر زنی با هر اخلاق، گفتار، رفتار و وضعیتی چنان کرامت و قدر وضعیتی دارد که حتی بعد از دوبار طلاق دادنش باز بهتر است شوهر با تغییر تحلیل و نگاه خود و بی اعتنا به تمایلاتش و کنایه اطرافیان همسرش را نگهدارد

استنباط دوم

اینکه خداوند مکر را با فعل امر می فرماید که

ای مردان همسرانتان را امساک کنید احتمالا به این خاطر است سعادت و لذت و عزت انسان ربطی به وراثت و عوامل محیطی ندارد از منظر قرآن وراثت و محیط نمی توانند انسان مختار را به کاری مجبور کنند

سوره فصلت آیه ۴۶

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَ مَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ (۴۶)

کسی که کار شایسته انجام دهد، به سود خود اوست، و کسی که مرتکب زشتی شود به زیان خود اوست، و پروردگارت ستمکار به بندگان نیست. (۴۶)

سوره بقره آیه ۱۲۳

وَ اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ لَا يُقْبَلُ مِنْهُ عَدْلٌ وَ لَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَ لَا هُمْ يُنصَرُونَ (۱۲۳)

و از روزی پروا کنید که نه کسی از کسی عذابی را دفع می کند، و نه از کسی [در برابر گناهانش] فدیة و عوضی می گیرند، و نه کسی را شفاعتی سود دهد، و نه [برای رهایی از آتش دوزخ] یاری می شوند. (۱۲۳)

سوره انعام آیه ۱۶۴

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَىٰ رَبًّا وَ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَ لَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخَفُونَ (۱۶۴)

بگو: آیا جز خدا پروردگاری بجوم در حالی که او پروردگار هر چیزی است؟! و هیچ کس جز به زیان خود [عمل زشتی] مرتکب نمی شود، و هیچ سنگین باری بار گناه دیگری را بر نمی دارد؛ سپس بازگشت همه شما به سوی پروردگارتان خواهد بود، پس شما را به [حقیقت] آنچه درباره آن [با مردم مؤمن] اختلاف می کردید، آگاه می کند. (۱۶۴)

سوره اسرا آیه ۷-۱۴

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ لِلْأَنْفُسِكُمْ وَ إِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لَيْسَ بِوَأْجُوهِكُمْ وَ لِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ لِيَتَبَرَّوْا مَا عَلَلُوا تَتَبِيرًا (٧)

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَ إِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَ جَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا (٨)

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَ يُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا (٩)

وَ أَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (١٠)

وَ يَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَ كَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا (١١)

وَ جَعَلْنَا اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَحْوَا آيَةَ اللَّيْلِ وَ جَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّاعَاتِ وَ الْحِسابَ وَ كُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا (١٢)

وَ كُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عُنُقِهِ وَ نَحْنُ رَاجِعُونَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا (١٣)

اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَسِيبًا (١٤)

اگر نیکی کنید به خود نیکی کرده‌اید، و اگر بدی کنید به خود بدی کرده‌اید. پس هنگامی که [زمان ظهور] وعده دوم [برای عذاب و انتقام] فرا رسد، [پیکارگرانی بسیار سخت گیر بر ضد شما برمی‌انگیزیم] تا شما را [با دچار کردن به مصایب سنگین و گزند و آسیب فراوان] غصه‌دار و اندوهگین کنند و به مسجد [اقصی] درآیند، آن گونه که بار اول درآمدند تا هر که و هر چه را دست یابند، به شدت در هم کوبند و نابود کنند. (٧)

امید است که پروردگارتان [در صورتی که توبه کنید] به شما رحم کند و اگر به طغیان و فساد برگردید، ما هم [به کیفر شدید و عذاب سخت] بازگردیم، و دوزخ را برای کافران، زندانی تنگ قرار دادیم. (٨)

بی تردید این قرآن به استوارترین آیین هدایت می‌کند، و به مؤمنانی که کارهای شایسته انجام می‌دهند، مژده می‌دهد که برای آنان پاداشی بزرگ است. (٩)

و برای آنان که به قیامت ایمان نمی‌آورند، عذابی دردناک آماده کرده‌ایم. (١٠)

و انسان به همان صورت که نیکی‌ها را می‌طلبد [بدون توجه به عواقب امور و به سبب جهل به مصالح و مفساد خویش، گزند و آسیب و] بدی‌ها را می‌طلبد و انسان بسیار شتاب زده و عجول است. (١١)

ما شب و روز را دو نشانه [قدرت و حکمت خود] قرار دادیم؛ پس شب را بی نور نمودیم و روز را روشن ساختیم، تا [در آن] روزی و رزقی را از پروردگارتان بطلبید و برای اینکه شماره سال‌ها و حساب [اوقات و زمان‌ها] را بدانید، و هر چیزی را [که نسبت به دنیا و دینتان و تربیت و کمالتان نیازمند به آن هستید] به روشنی و به طور کامل بیان کردیم. (۱۲)

و عمل هر انسانی را برای همیشه ملازم او نموده‌ایم، و روز قیامت نوشته‌ای را [که کتاب عمل اوست] برای او بیرون می‌آوریم که آن را پیش رویش گشوده می‌بیند. (۱۳)

[به او می‌گویند: کتاب خود را بخوان، کافی است که امروز خودت بر خود حسابگر باشی. (۱۴)]

سوره بقره آیه ۲۲۱

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَ يُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (۲۲۱)

و با زنان مشرک ازدواج نکنید تا زمانی که ایمان بیاورند. قطعاً کنیز با ایمان از زن آزاد مشرک بهتر است، هر چند [زیبایی، مال و موقعیت او] شما را خوش آید. و زنان با ایمان را به ازدواج مردان مشرک در نیاورید تا زمانی که ایمان بیاورند. مسلماً برده با ایمان از مرد آزاد مشرک بهتر است، هر چند [جمال، مال و منال او] شما را خوش آید. اینان [که مشرکند، نه تنها مردم، بلکه بی‌رحمانه زن و فرزند خود را] به سوی آتش می‌خوانند، و خدا به توفیق خود به سوی بهشت و آمرزش دعوت می‌کند، و آیاتش را برای مردم بیان می‌فرماید تا متذکر شوند. (۲۲۱)

کارنامه و سرنوشت زن و شوهر با هم گره نمی‌خورد بلکه کارنامه و سرنوشت هر فردی فقط تابع نیت و گفتار و رفتار اخلاق خود اوست

سوره زمر آیه ۴۴-۴۵

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۴۴)
وَ إِذَا دُكِّرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِّرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ (۴۵)

بگو: شفاعت، یکسره ویژه خداست، فرمانروایی آسمان‌ها و زمین در سیطره اوست، سپس به سوی او بازگردانده می‌شوید؛
(۴۴)

و هنگامی که خدا به یگانگی یاد می‌شود [و نامی از معبودانشان به میان نمی‌آید] دل‌های کسانی که به آخرت ایمان ندارند، نفرت پیدا می‌کند و چون یادی از معبودان دیگر به میان می‌آید، ناگاه مسرور و شاد می‌شوند!! (۴۵)

هر چه شفاعت است مال خداست چون خدا خالق و مالک است و همه بسوی او بر می‌گردید

شفع : ملحق شدن به هر چیزی برای گرفتن تاثیر

تمام کارهای ما تحت شفاعت قرار میگیرد

فرار از تنگنا و سختی و رسیدن به مقصود و مطلوب خود

ایت الکرسی : شفاعت با اجازه خدا باید باشد

از بزرگترین اشتباهات بشر این است که می‌پندارد :

با دستیابی به ثروت قدرت شهرت مدرک یا ثروتمندان و قدرتمندان و همسر خاص و با مخلوق می‌تواند مشکلات را حل کند و به مقاصد مطلوبش برسد در حالی که هیچ مخلوقی چون وجود واراده و قدرت مستقلی از خود ندارد لذا هیچ شفاعت و وساطت و تاثیر معنوی هم برایش مقدور نیست امروز در جهان فراوانند خواص و عوام ظاهر بین و دنیا طلبی که پول و پارتی ، مدرک ، خانه ، زن ، فرزند ، مهریه ، اثاثیه ، ماشین و سکه و ارز و حتی ربا ، ریا ، زنا ، دروغ ، ظلم و جنایت را برای حل مشکلات خود و فرزندان و جامعه موثرتر و مفیدتر و کار آمدتر می‌پندارند

استنباط سوم

از منظر خدا هر زنی با هر اخلاق ، گفتار ، رفتار و وضعیتی چنان حرمت و مقامی دارد که بعد از دوبار طلاق و در رجوع سوم باز شوهر اجازه ندارد به قصد آزار و اذیت همسرش را نگهدارد یا با بد اخلاقی توهین تحقیر و تهمت او را رها کند

فامساک بمعروف او شرع باحسان

استنباط چهارم

از منظر خدا هر زنی با هر اخلاق گفتار و وضعیتی چنان کرامتی دارد که اگر شوهر به هر دلیل او را دوبار طلاق داده و دیگر حاضر به ادامه زندگی با او نیست باید با حسن فاعلی (نیت زیبا) و با حسن فعلی (رفتار زیبا) او را آزاد و رها کند

الطلاق مرتان فامساک بمعروف او شرع باحسان

استنباط پنجم

بخاطر عقلانیت و کرامت و توانایی و ظرفیت و صبری که خداوند به زنان امانت داده اگر به مرتبه ی مردان تنزل نکرده باشند در هیچ آیه و روایتی از آنها خواسته نشده حتی از بداخلاق ترین شوهرشان طلاق بگیرند

استنباط ششم

هر زنی با هر اخلاق گفتار و وضعیتی چنان حرمت و کرامت و استقلال مالی دارد که شوهرش اجازه ندارد به دارائی او چشم بدوزد حتی اگر همه یا بخشی از آن دارایی را خود او به زن داده باشد و این حکم صریح الهی منزلت و کرامت و استقلال زن و حمایت الهی از او را اثبات میکند

سوره بقره ایه ۲۲۹

الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمُ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَرِّجَ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۲۲۹)

طلاق [رجعی که برای شوهر در آن حق رجوع و بازگشت به همسر است] دوبار است. [شوهر در هر مرتبه از رجوع] باید [همسرش را] به طور شایسته و متعارف نگه دارد، یا [با ترك رجوع، او را] به نیکی و خوشی رها کند. و برای شما حلال نیست از آنچه [به عنوان مهریه] به آنان پرداخته‌اید چیزی را بازستانید، مگر آنکه هر دو بترسند که حدود و مقررات خدا را [در روش همسراری] برپا ندارند. پس شما [حاکمان شرع] اگر بترسید که آن دو نفر حدود خدا را برپا

ندارند در آنچه زن برای رهایی خود [عوض طلاق] فدیة پردازد، گناهی بر آنان نیست. اینها حدود خداست؛ پس از آنها تجاوز نکنید و کسانی که از حدود خدا تجاوز کنند، آنان بی‌تردید ستمکارند. (۲۲۹)

برای شما شوهرها مجاز نیست که آنچه به زن داده اید پس بگیرید

استنباط هفتم

شوهر نباید اموال و دارایی همسرش را به ناحق مطالبه یا تصرف کند اما اگر مصلحت عقلانی و خطر حرمت شکنی و تجاوز به حدود الهی باشد زن مجاز است از اموال و دارائیش قدیة دهد و مالی را به شوهر ببخشد و شوهر آن را بگیرد و طلاق را بپذیرد تا زمینه ساز بی حرمتی به حدود الهی نباشند

قدیة شبیه دیة است

استنباط هشتم

رعایت حدود الهی آنقدر مهم است که اگر بستگان زوج نگران حرمت شکنی شدند باید خانواده عروس را برای پرداخت قدیة و گرفتن طلاق متقاعد کنند

استنباط نهم

رعایت حفظ حدود الهی از مال و حتی از ادامه ازدواج و گاهی از جان هم مهمتر است

استنباط دهم

رعایت نکردن حدود الهی در قبال زنان از مصادیق ظلم و ظلم ریشه کفر و نفاق و فسق است

نمی گوید زن مظلوم است می گوید آنها ظالم هستند

هر که از حدود الهی تجاوز کند

استنباط یازدهم

در هیچ یک از آیات مرتبط با طلاق حتی هیچ اشاره ای ضمنی به مسئله فرزند نشده است و این حکایت دارد به اینکه تداوم نکاح و یا صلاح زوج و رعایت حدود الهی از آینده فرزند مهمتر است در کرامت زن همین بس که در حج و عمره نیازی به احرام ندارد و او با هر لباسی محرم و محرم حریم الهی است زن در بهشت مظهر هر خیر و زیبایی است

سوره رحمن آیه ۷۰

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ (۷۰)

در آنها زنانی نیکو سیرت و زیبا صورت‌اند. (۷۰)

زن مقامش بالاتر و بالاتر از بهشت است زیرا بهترین پاداش برای بهترین بندگان خدا بعد از حضور در بهشت و بعد از جاودانگی همجواری با همسرانی پاک است

سوره آل عمران آیه ۱۵

* قُلْ أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ بِعَهْدِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّفَقُوا عِنْدَ رَبِّكُمْ عَلَىٰ حَتْمِ بَيْتِكُمْ فِيهَا وَ أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَ رِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (۱۵)

بگو: آیا شما را به بهتر از این [امور] خبر دهم؟ برای آنان که [در همه شئون زندگی] پرهیزکاری پیشه کرده‌اند، در نزد پروردگارشان بهشت‌هایی است که از زیر [درختان] آن نهرها جاری است، در آنجا جاودانه‌اند؛ و [نیز برای آنان] همسرانی پاکیزه و خشنودی و رضایتی از سوی خداست؛ و خدا به بندگان بیناست. (۱۵)

شان زن آنقدر والاست که کعبه به احترام او شکافته شد و سه روز از او پرستاری شد تا قبله نما (حضرت علی (را به دنیا آورد (فاطمه بنت اسد تنها بانویی بود که غذای بهشتی سر سفرشان آورده شده بود ۴۰ روز پیامبر منزل فاطمه بنت اسد می آمدند بعد سراغ حضرت خدیجه رفتند

سوره نمل آیه ۰ الی ۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

* طس تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ (۱)

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ (۲)

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۳)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ (۴)

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی. (۱)

طس- این آیات [باعظمت] قرآن و کتابی روشنگر است، (۱)

[که سراسر] هدایت کننده [انسان ها] و برای مؤمنان مژده دهنده است. (۲)

همانان که نماز برپا می دارند و زکات می پردازند، و قاطعانه به آخرت یقین دارند؛ (۳)

به راستی کسانی که به آخرت ایمان ندارند، اعمال [زشتشان] را در نظرشان آراستیم، پس همواره در حیرت و سرگردانی اند،
(۴)

اللهم عجل لوليک الفرج